

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

לפני כבוד השופטת עידית קצבוי

התובע:

פלוני

נגד

הנתבעים:

1. ג'אמל זיאדנה
2. כלל חברה לביטוח בע"מ
3. עומר אבו הואש
4. קרנית - קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

החלטה

הצדדים חלוקים באשר לנסיבות תאונת הדרכים שהתרחשה ביום 15.5.2018 ובשאלה אם נוכח הנסיבות יש לראות בתאונת הדרכים "תאונה מעורבת" כהגדרתה בסעיף 3(ב) לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה 1975 (להלן: **חוק הפיצויים**).

רקע

1. התובע, יליד 1995, נפצע כהולך רגל בתאונת דרכים שאירעה ביום 15.5.2018.
2. הנתבע 1 היה במועדים הרלוונטיים נהג אוטובוס הנושא לוחית רישוי שמספרה 83-402-53 (להלן: "**האוטובוס**").
3. הנתבעת 2 הינה חברת הביטוח שביטחה את האוטובוס נכון למועד התאונה.
4. הנתבע 3 היה נהג קטנוע. פרטי הקטנוע לא היו ידועים לתובע במועד הגשת התביעה.
5. הנתבעת 4 - קרנית - הינה קרן סטטוטורית שתפקידה על פי סעיף 12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 לפצות נפגעי תאונות דרכים שאין באפשרותם לקבל פיצויים מאת מבטח.
6. בסעיף 8 לכתב התביעה מתוארות נסיבות התאונה באופן הבא: "ביום 15.5.18 בסביבות השעה 16:00 הלך רגלית לכיוון ביתו, בדרכו הביתה קטנוע רכוב על ידי הנתבע 3 עבר במקום פגע ברגלו הימנית והעיף אותו אל עבר הגלגלים האחוריים של האוטובוס".
7. פציעתו של התובע גרמה לחבלה לרקמות השוק הימנית בגינה אושפז מספר פעמים. נכותו של התובע הוערכה על ידי מומחי בית המשפט בתחום הכירורגיה הפלסטית ובתחום האורתופדיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

8. התובע הגיש תביעה לפיצוי בגין נזקי הגוף שנגרמו לו נגד נהג האוטובוס (ומבטחתו), וכן נגד נהג הקטנוע. מאחר שנודע לו כי נהיגת הנתבע 3 בקטנוע לא הייתה מבטחת, הגיש תביעה גם נגד קרנית.
9. הנתבעים 1-2 טענו בכתב ההגנה כי דין התביעה נגדם להידחות, מאחר שהתובע נפגע מהקטנוע בלבד וללא כל קשר לאוטובוס.
10. הנתבעת 4-קרנית- טענה בכתב ההגנה כי דין התביעה נגדה להידחות. מדובר, על פי טענותיה ב"תאונה מעורבת" לכל היותר. בהתאם לכך נטען כי משעה שבתאונה מעורב רכב מבטח, אין לתובע עילת תביעה נגד קרנית.
11. הנתבע 3, נהג הקטנוע לא הגיש כתב הגנה.
12. לאחר הגשת ראיות הצדדים, ובהתאם לבקשתם (כמשתקף בפרוטוקול הדיון מיום 6.7.22) הוריתי על הקדמת הדיון בשאלת נסיבות התאונה ואחריות הנתבעות לשאלת הנזק.
13. ביום 18.12.22 נערך הדיון במסגרתו נחקרו התובע; הנתבע 1 - נהג האוטובוס מר ג'מאל זידאנה; ומנכ"ל חברת האוטובוסים - חברת גלים, מר עקב אל אסד.
14. עוד אוסיף ואציין, כי לאחר דיון ההוכחות ובטרם הוגשו סיכומי הצדדים הגישה ב"כ הנתבעים 1-2 בקשה לזימון המומחה בתחום האורתופדיה לחקירה על מנת שיהיה באפשרותה להוכיח כי פגיעתו של התובע נגרמה באופן בלעדי מגלגל האופנוע אשר עלה על רגלו. על פי הנטען, השאלה מאיזה רכב נפגע התובע הינה עניין אשר ברפואה.
15. ביום 13.3.23 דחיתי את בקשת הנתבעים 1-2 מהנימוקים המפורטים בהחלטתי, והוריתי על הגשת סיכומים בכתב לעניין נסיבות התאונה ואחריות הנתבעים. ומכאן הכרעתי -

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

הכרעה

16. ההוראה החוקית לאורה יש לבחון את נסיבות האירוע ואת תחולת הדין החל עליהן מצויה בסעיף 3(ב) לחוק הפיצויים. כותרתו של הסעיף הינה "תאונה שבה מעורבים מספר כלי רכב" וזוהי לשונו:

"נפגע אדם מחוץ לכלי הרכב, בתאונת דרכים שבה היו מעורבים מספר כלי רכב, יהיו הנוהגים חייבים כלפיו ביחד ולחוד; בינם לבין עצמם יישאו בנטל החיוב בחלקים שווים. לעניין חלוקת החבות בין הנוהגים לפי סעיף קטן זה רואים כלי רכב כמעורב בתאונת דרכים אם בעת התאונה היה מגע בינו לבין כלי רכב אחר או בינו לבין הנפגע".

17. עינינו הרואות- לשון החוק קובעת כי רואים בכלי רכב כמעורב בתאונת דרכים אם בעת התאונה היה מגע בינו לבין כלי רכב אחר או בינו לבין הנפגע.

18. מלכתחילה נראה היה כי הצדדים חלוקים גם לעניין קיומו של מגע שכזה. הנתבעים 1-2 טענו כי הקטנוע היה הרכב היחיד שפגע בתובע, בעוד שהתובע והנתבעת 4 טענו כי האוטובוס פגע אף הוא בתובע.

19. אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי במסמכים שהוגשו, שוכנעתי כי בתאונת הדרכים נשוא התביעה היה מגע ברור הן בין התובע לבין הקטנוע והן בין התובע לבין האוטובוס. אבהיר-

20. התובע טען בתצהיר העדות הראשית כי הקטנוע פגע ברגלו הימנית, העיף אותו אל עבר הגלגלים האחוריים של האוטובוס ולאחר מכן פגע באוטובוס, ובלשונו (סעיף 12 לתצהיר התובע):

"הנתבע 3, עומר אבו הואש, הגיע מדרך עפר צדדית שהוא רכוב על קטנוע, אני הייתי על מסלול ההתנגשות עם הקטנוע, ניסיתי לבלום את הקטנוע בגופי על מנת שלא יתנגש בי ובאוטובוס, למרות ניסיון זה הקטנוע פגע ברגלי, העיף אותי לאוטובוס לאחר מכן גם פגע באוטובוס".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

21. לעומת זאת תצהיר עדותו הראשית של נהג האוטובוס גרס כי התובע נפגע מהקטנוע בלבד, וכי מיד לאחר מכן שפסף הקטנוע את החלק האחורי של האוטובוס שפשוף קטן. ובלשונו (סעיפים 4-7 לתצהיר):

"ראיתי את י' (התובע- ע.ק) עומד עם עוד אנשים ליד הפנצ'ריה של אבא שלו. י' עמד ממש על הכביש. פתאום ראיתי אופנוע נוסע מצד ימין של העפר וי' ניסה לעצור אותו עם הידיים שלו. אני ראיתי בעיניים שלי שהגלגל של האופנוע "גילח" לי' את כל הרגל וממש קרע לו אותה. אחרי שהאופנוע פגע בי' הגלגל של האופנוע שפסף את החלק האחורי של האוטובוס שפשוף קטן".

22. הנה כי כן, על פי גרסת התובע בתצהירו הקטנוע פגע בו ראשון והעיף אותו לעבר האוטובוס אשר פגע בו אף הוא. לעומת זאת על פי גרסת נהג האוטובוס בתצהירו, התובע כלל לא נפגע מהאוטובוס עצמו אלא אך ורק מהקטנוע.

23. אלא שעדותו של נהג האוטובוס שפכה אור שונה על נסיבות התאונה ועל התפתחותה, ותיאור התאונה על ידו במסגרת עדותו היה שונה מתיאור הדברים בתצהיר (עמוד 34 שורה 33 ואילך):

"העד: אני נהג אוטובוס בחברת גלים, המשכתי עכשיו הייתי במסלול שלי,

ועוד לפני זה 10 מטר לפני שהגעתי לתחנה הבחור הזה שנפגע עמד ממש על המדריכה ליד האוטובוס, ואחריו,

עו"ד חגי: רגע לאט-לאט בסדר,

העד, מר זידאנה: או-קיי,

עו"ד חגי: עמד ממש שנייה ממש עוד פעם?

העד, מר זידאנה: על המדרכה כאילו ליד, ליד האוטו, ממש על המדריכה לא היה שם מדרכה היה כביש משובש כזה ממש ליד הכביש,

עו"ד חגי: או-קיי כן,

העד, מר זידאנה: עכשיו נהג האופנוע היה 1 עם אופנוע כזה ישנה כזאתי, עמד ממש אחרי אחרי. ותוך כדי ניסה כממש שנראה עברתי אותו והוא של האופנוע התקדם לאוטובוס רצה לעבור את האוטובוס מאחורה, והבחור שנפגע הוא ממש בא לחסום אותו ולחסום את אופנוע, וקיבל את המכה ונפלו שלושתם על האוטובוס מאחורה על הזנב של האוטובוס,

עו"ד חגי: הבנתי הבנתי,

עו"ד אסל: נגע באוטובוס? נגעו, שלטשתם (צ"ל: שלושתם- ע.ק) נגעו?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

העד, מר זידאנה: נגעו בו,
עו"ד חגי: נגעו באוטובוס, שלושתם,
העד, מר זידאנה: שלושתם נפלו על האוטובוס."

(ההדגשה אינה במקור – ע.ק).

24. הנה כי כן- נהג האוטובוס מאשר בעדותו את שטען התובע מלכתחילה - כי הן התובע והן הקטנוע שפגע בו נפלו על אחורי האוטובוס, ובמילים אחרות- כי התובע הוטח גם על האוטובוס.

25. גרסת נהג הנתבעת לא רק שהולמת את גרסת התובע עוד בתצהיר שניתן על ידו, אלא שהיא עולה בקנה אחד גם עם הגרסאות שניתנו על ידי התובע מיד בסמוך לאחר התאונה.

26. כך למשל בדו"ח מד"א מיום התאונה (נספח 4 לתיק המוצגים של הנתבעת 4) מצוין: "[...] לדבריו נפגע מקטנוע ונפל על הכביש. בזמן שהיה על הכביש נדרס על ידי אוטובוס שעלה על רגלו הימנית".

27. גם בתיעוד מחדר המיון מצוין: "ביום קבלתו נפגע על ידי אופנוע בתור הולך רגל. לאחר מכן אוטובוס עבר לידו ושפשף את רגלו הימנית". (עמוד 34 לתיק המוצגים של התובע).

28. דהיינו בשתי ההזדמנויות הראשונות בהן דווח על התאונה הוזכרה באופן מפורש מעורבותו של האוטובוס ופגיעתו של התובע על ידו. למותר לציין כי לגרסאות הניתנות בסמוך למועד התאונה יש משקל רב לאור הנסיבות בהן הן ניתנות והספונטניות בהבאתן.

29. אני ערה לטענות הנתבעים 1-2 באשר לסתירות ולחוסר העקביות שנמצאו בגרסת התובע. כך למשל מצביעה ב"כ הנתבעים 1-2 על כי במסגרת הודעתו הראשונה במשטרה ציין התובע כי "אופנוע שעבר במהירות עמד לפגוע בי. ניסיתי להתחמק מהאופנוע ואז אוטובוס של חברת גלים פגע בי" (הודעה מיום 5.9.18 – נספח 2 לתיק מוצגים של הנתבעת 4), דהיינו כלל לא הוזכרה מעורבות הקטנוע בפגיעתו של התובע. כך גם באשר לפערים בין גרסתו של התובע בתצהירו, אזי ציין כי הקטנוע העיף אותו לאוטובוס, לבין עדותו בבית המשפט אזי העיד על כי הקטנוע הכניס אותו מתחת לגלגלי האוטובוס (ראו עמוד 14 שורה 10 ואילך לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

30. חרף האמור לעיל, אינני סבורה כי יש בכל אלו כדי לפגוע בליבת גרסתו של התובע בכל הנוגע למעורבותו של האוטובוס בתאונה בה נפצע. בראשה ובראשונה אינני סבורה כי מדובר בפערים משמעותיים. יש לזכור כי גם על פי גרסת התובע וגם על פי גרסת נהג האוטובוס מדובר היה באירוע שנמשך מספר שניות לכל היותר. תיאור הדברים על ידי התובע עירב מן הרגע הראשון את האוטובוס ואי הדיוקים עליהם הצביעה ב"כ הנתבעים 2-1 אינם נמצאים בליבת הגרסה. לכך יש להוסיף גם את היעדר שליטתו של התובע בשפה העברית כפי שבא הדבר לידי ביטוי בחקירתו בבית המשפט, אשר בהחלט יכולה להסביר אי דיוקים ושינויים מינוריים בתיאור נסיבות התאונה.

31. יתר על כן, מן הרגע בו נהג האוטובוס עצמו אישר כי הן הקטנוע והן התובע עצמו הוטחו על האוטובוס, ובלשונו - "נפלו שלושתם על אחורי האוטובוס" - הוא חיזק הלכה למעשה את גרסת התובע כפי שהובהרה מתחילת ההליך. הנחתה של ב"כ הנתבעים 2-1 כי "בלהט העדות וההתרגשות שאחזה בעד (נהג האוטובוס- ע.ק) הוא העריך כי התובע הנהג וקטנוע כולם פגעו באוטובוס" (סעיף 62 לסיכומים) לא התבססה, והיא עומדת בניגוד גמור לעובדה כי נהג האוטובוס הבהיר וחידד את גרסתו כפי שתוארה לעיל מספר פעמים במהלך עדותו.

32. הנה כי כן- מצאתי לנכון לקבל את גרסת נהג האוטובוס עצמו לפיה בתאונה שהתרחשה התובע והקטנוע עצמו הוטחו אל עבר אחורי האוטובוס כתוצאה מפגיעת הקטנוע בו.

33. לכאורה, נוכח לשונו של סעיף, ניתן היה לסיים את הדיון בשלב זה, משקבעתי כי היה מגע הן בין האוטובוס לבין הקטנוע והן בין התובע לבין האוטובוס.

34. אלא שב"כ הנתבעים 2-1 מבקשת לטעון, כי עצם קיומו של מגע בין הרכבים ובין התובע לאוטובוס אינו מספיק לצורך הוכחת קיומה של "תאונה מעורבת" על פי הוראות הדין. על פי ב"כ הנתבעים 2-1 על התובע היה להוכיח גם את הקשר הסיבתי בין המגע לבין גרימת הנזק, וביתר דיוק את הקשר הסיבתי בין פציעתו של התובע לבין הטחתו באוטובוס. לצורך כך אף ביקשה ב"כ הנתבעים 2-1 כי יתאפשר לה לחקור את מומחה בית המשפט בתחום האורתופדיה על אודות מנגנון הפציעה של התובע והשלכותיו על הקביעה באשר לרכב הפוגע בו.

35. סבורני כי טענתה של ב"כ הנתבעים 2-1 לעניין זה אינה יכולה להתקבל.

36. אכן, הפסיקה קובעת כי לצורך בירור מעורבותו של רכב בתאונה יש לבחון את נסיבות האירוע בשני שלבים (ראו את פסק דינו של השופט ריבלין ברע"א 3436/09 **ביטוח ישיר חברה לביטוח בע"מ נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ** (12.06.2009) עמוד 7 :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

"כאשר קיימים מס' כלי רכב הקשורים לתאונה יש לקבוע את האחריות לפיצוי הניזוקים במספר שלבים: בשלב ראשון יש לבחון אם כלי הרכב הקשורים לתאונה נחשבים ככלי רכב מעורבים לפי הגדרת "תאונת דרכים" בס' 1 לחוק - הגדרה הדורשת, בין השאר, "שימוש" ברכב או התקיימות של אחת מהחזקות המרבות, וקש"ס בין ה"שימוש" או החזקה לתאונה. אם רק אחד מכלי הרכב הוא רכב מעורב, רק חברת הביטוח שביטחה אותו תהא אחראית לפצות את הניזוקים; בשלב שני, אם יש יותר מכלי רכב אחד המעורב בתאונה, יש לפנות לס' 3 לחוק כדי לקבוע מי מבין כלי הרכב אחראי לפצות את הניזוק. לשם כך יש לקבוע אם חלק מהניזוקים או כולם הם "נוסעים", ואותם תהא אחראית לפצות רק חברת הביטוח של הרכב שבו הם "נסעו". כאשר מדובר בנפגעים שאינם נוסעים, והתקיים מגע פיסי בין כלי הרכב או בין כלי רכב לניזוקים, חברות הביטוח של כלי הרכב חבות ביחד ולחוד לפי ס' 3(ב) לחוק."

37. הנה כי כן- בשלב ראשון אכן יש לתת את הדעת על קיומו של קשר סיבתי בין השימוש ברכב המנועי לבין עצם התאונה. לצורך כך יש לבחון אם המבחנים הקיימים בפסיקה הן באשר לשאלת "השימוש" ברכב המנועי והן באשר לקשר הסיבתי- הן העובדתי והן המשפטי בין אותו שימוש לבין התאונה.

38. סבורני כי לא יכולה להיות מחלוקת על כי בזמן התאונה נעשה "שימוש" באוטובוס. כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הפיצויים, משאין מחלוקת על כי בזמן התאונה היה האוטובוס בנסיעה.

39. בשלב הבא- והוא השלב הרלוונטי לענייננו - יש לבדוק קיומו של קשר סיבתי בין אותו שימוש שנעשה באוטובוס לבין התאונה. ודוק- בניגוד לטענת הנתבעים 1-2 אין כוונת הפסיקה בדרישת הוכחת הקשר הסיבתי, כי נפגע התאונה יידרש להוכיח כי נפצע באופן ישיר מפגיעת אותו רכב שמעורבותו נבחנת, אלא כי לאותו רכב הייתה תרומה לעצם קרות התאונה וכתוצאה מכך לנזקים שנגרמו בעקבותיה.

40. אכן, מקום שבו הקשר בין השימוש ברכב לבין הסיכון שהתממש הוא מקרי בלבד והשימוש שנעשה ברכב לא תרם תרומה רלוונטית וממשית להתרחשות הנזק, לא ניתן יהיה לקבוע כי קיים קשר סיבתי משפטי (ראו את האמור בע"א 6933/11 המגן חברה לביטוח בעמ' נ' פלוני), אלא שאין הכוונה לכך שנפגע תאונה צריך להוכיח כי אותו רכב מעורב הוא שיצר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

בעצם פגיעתו בנפגע את הנזק הרפואי שנגרם לו, אלא כי עצם המעורבות של אותו רכב תרמה להתרחשות הנזק באופן כללי.

41. בהתאם לכך נקבע במספר פסקי דין בהם נדונה שאלת מעורבותו של רכב חונה או עומד בתאונת דרכים, כי גם במקרים בהם כלל לא היה מגע בין הרכב החונה לבין הנפגע, יש לראות את הרכב העומד כ"מעורב" אך בשל הסיכון התחבורתי שנוצר ממיקומו של הרכב ותרומתו לעצם קרות התאונה (עא (חי') 10174-02-11 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' חיים אטיאס).

42. במקרים נוספים נקבע מפורשות כי השאלה מיהו גורם הנזק העיקרי אינה השאלה הנדרשת לצורך ההכרה בתאונה כתאונה מעורבת. כך למשל נקבע בע"א 2812/20 קרנית הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' פלונית (שם נפצעה הולכת רגל מפגיעת רכב בעת חציית הכביש וכתוצאה מכך הועפה אל עבר רכב אחר שעמד בצד הדרך), כי יש לראות גם ברכב העומד רכב מעורב בהתאם להוראות סעיף 3(ב) לחוק הפיצויים. בית המשפט שלל את טענת נהגת הרכב העומד כי עיקר הנזק נגרם על ידי הרכב הפוגע וקבע כי:

"אכן, קיים ספק אם עיקר הנזק שנגרם לנפגעת נגרם באופן ישיר מהפגיעה של רכב המאזדה, שהייתה מאוחרת לפגיעה מרכב הרנו (השוו לעניין ביטוח ישיר, פסקה 5), אך מנגד, לטענתה של קרנית, לא הוכח שזקי הנפגעת נבעו אך ורק כתוצאה מפגיעת הרנו, כך שאין אפשרות להפריד ולקבוע איזה נזק נגרם מאיזו פגיעת רכב".

43. יפים לעניין זה גם דבריו של כב' השפט פרידמן בת"א (חי') 2834/08 עזבון המנוח ויקטור קוסיאנקו ז"ל נ' טסה, לפיהם:

"אמנם ראשית יש לקבוע שרכב הנו מעורב לצורך סעי' 3(ב) לחוק, כאשר צריך שיתקיימו הן קשר סבתי (דרישה הקיימת לגבי כל רכב אף אם לא היה מדובר בתאונה מעורבת) והן מגע פיסי (דרישה ספציפית לסעי' 3(ב)). ורק אז נגזרת מאלה התוצאה של חלוקה שווה בין מבטחות הרכבים המעורבים, גם אם תרומת חלקו של רכב פלוני לנזק הגופני שאירע הנה פעוטה ביחס. אך האבחנה הדיכוטומית של קביעת מעורבות לחוד וחלוקה לחוד אינה חדה וחלקה משעה שמדובר על מקרה המערב סוגיית סיבתיות עובדתית ורפואית סבוכה. יש להימנע מן הכשל בו לא תסווג תאונה כתאונה מעורבת רק משום שתרומת רכב פלוני לנזק הגוף הכולל שאירע הנה תרומה פעוטה או אף כזו שאינה ניתנת לכימות בדיעבד. ובלבד שניתן לקבוע כמאזן ההסתברויות שסביר שיש תרומה כלשהי במבחן הגורם שאין בלתו".

(ההדגשה אינה במקור - ע.ק.).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

44. במקרה דנן אינני סבורה כי יכולה להיות מחלוקת על קיומו של קשר סיבתי בין השימוש שנעשה באוטובוס לבין תאונת הדרכים בה נפגע התובע. הן האוטובוס והן הקטנוע נסעו בכיוונו של התובע. התובע ביקש לבלום בידיו את הקטנוע, והוטח לעבר האוטובוס, אשר היה בנסיעה באותו הזמן. במובן זה יש לראות הן בקטנוע הן באוטובוס כחלק מזירת התאונה הפעילה.

45. ודוקו- בניגוד לנסיבות המקרה ברע"א 8061/95 **עוזר נ' אורט חברה לביטוח בע"מ**, פ"ד נ(3) 532, 555-556 (1996), אין מדובר בפגיעה אקראית של הקטנוע באוטובוס לאחר הפגיעה בנפגע (בנסיבות פרשת עוזר הרכב שפגע בנפגעת התאונה המשיך ופגע לאחר מכן ברכב נוסף). יתר על כן, האוטובוס לא היווה משום "זירת תאונה" ותו לא כמו בפסקי דין אחרים אליהם מפנה הנתבעת (ראו למשל [ע"א 6936/11 **המגן חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני**, 17.3.2014]), כי אם חלק בלתי נפרד מהתאונה עצמה. אני שבה ומזכירה כי האוטובוס היה בתנועה שעה שהתובע והקטנוע הוטחו בו. וכי פגיעתם של הקטנוע והתובע באוטובוס הייתה המשך ישיר של פגיעת הקטנוע בתובע. עצמת הפגיעה, ומנגנון הפגיעה אינם יכולים אלא להוביל למסקנה כי לאוטובוס הייתה תרומה, גם אם מינורית בלבד, לתאונת הדרכים ולתוצאותיה.

46. סיכומי של דבר – מעורבותו של האוטובוס בתאונת הדרכים הייתה מעורבות ישירה כחלק מזירת התאונה עצמה.

47. קבלת עמדת הנתבעים 1-2 כי יש לשייך את הנזק הרפואי שנגרם בתאונה לרכב הפוגע אינה יכולה להתקבל. פירושה הינו כי בכל תאונה בה היו מעורבים מספר כלי רכב יהיה צורך לערוך הבחנות רפואיות שונות על מנת לאמוד את מידת מעורבותם בתאונה. קבלת עמדה זו תחתור תחת הרציונל והתכלית של הוראת סעיף 3 לחוק הפיצויים.

48. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי התאונה בגינה הוגשה התביעה הינה תאונה מעורבת כמשמעותה בהוראת סעיף 3(ב) לחוק הפיצויים.

49. הוראת סעיף 3 לחוק הפיצויים בדבר חלוקת החבות בין מבטחותיהם של מספר כלי רכב המעורבים בתאונה אינה חלה על קרנית, ועל כן על הנתבעים 1-2 לשאת לבדם בפיצוי התובע בגין התאונה.

50. **כיוצא מהאמור לעיל דינה של התביעה נגד קרנית להידחות.**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18816-08-19

25.7.2023

51. מאחר שהתובע נדרש להגיש תביעת נגד קרנית בשל טענות הנתבעים 1-2 אני מחייבת את הנתבעים 1-2 לשלם לקרנית הוצאות משפט ושכ"ט בסך כולל של 5,000 ₪ בתוספת מע"מ.

52. ככל שמבקשים הצדדים להגיש תחשיבי נזק לצורך קבלת הצעת פשרה, יגישו הודעה לבית המשפט עד ליום 8.9.23.

תפ בהתאם

ניתנה היום, ז' אב תשפ"ג, 25 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

עידית קצבוי, שופטת